

EL COLOR DELS RECORDS

De la mateixa manera que els arbres van inventar la tardor per pintar de color tots els paisatges, ella, dins les golfes de la memòria, escodrinava antics records, adornant-los de mil colors:

Dolçors mai més tastades, jocs de quitxalla, esclats de rialles, xiuxiueigs de paraules, ressaques amoixades, mirades transparents, pells esborronades, passions desfermades, frenesí de gemecs i cossos que cavalquen sota el llençol de la lluna, atraient amb ells estels i poetes.

A poc a poc, s'anaven esgotant els records de la mateixa manera que ho feia la nit, donant la benvinguda a les primeres llums del dia que esgarrapaven els vidres i s'escolaven pel balcó junt amb un tímid oreig de tardor.

El suau ventijol arribà fins la tauleta de nit obrint les pàgines del seu diari, tot just al punt en el que ella un dia i amb paraules ennuegades, va deixar constància d'uns fets, convertint-lo així, en custodi del seu secret.

Aprofità aquell moment per fugir de les urpes de la por i acaronar el futur amb la pell del cor i la pau de l'ànima. Amb mà ferma, trencà en mil bocins aquell full i els llençà al vent des del balcó.

Els veié volar, talment, com una bandada de blanques papallones barrejats, entre les fulles seques que ploraven els arbres, emportant-se amb ells totes les llàgrimes, els crits i fins i tot l'esgarriós esclafit d'aquella ma que, creuant-li la cara, va tenyir de negre no tan sols els seus ulls, sinó també el color dels seus records.

DANA